

Energetický regulační úřad

Ing. Alena Vitásková
předsedkyně

Č. j.: 00099-24/2014-ERU

V Jihlavě dne 17. srpna 2015

R o z h o d n u t í

O rozkladu společnosti TEREA Cheb s.r.o., se sídlem Májová 588/33, 350 02 Cheb, IČ: 635 07 871 (dále též „účastník řízení“), proti rozhodnutí Energetického regulačního úřadu č. j. 00099-20/2014-ERU ze dne 10. června 2015 (sp. zn. KO-00099/2014-ERU), kterým Energetický regulační úřad jako věcně příslušný správní orgán podle § 18 odst. 1 písm. b) zákona č. 458/2000 Sb., o podmínkách podnikání a o výkonu státní správy v energetických odvětvích a o změně některých zákonů (energetický zákon), ve znění pozdějších předpisů, a podle § 2c zákona č. 265/1991 Sb., o působnosti orgánů České republiky v oblasti cen, ve znění pozdějších předpisů, rozhodl, že se účastník řízení dopustil spáchání správního deliktu podle § 16 odst. 1 písm. d) zákona č. 526/1990 Sb., o cenách, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o cenách“), tím, že při kalkulaci výsledné ceny tepelné energie za rok 2010 v cenových lokalitách "Cheb", "Plesná-Kostelní", "Plesná-5. května" a "Aš" postupoval v rozporu s § 6 odst. 1 písm. c) zákona o cenách, když nedodržel podmínky věcného usměrňování cen podle cenového rozhodnutí Energetického regulačního úřadu č. 7/2008 ze dne 2. září 2008, k cenám tepelné energie, ve znění pozdějších změn (dále též „cenové rozhodnutí č. 7/2008“), a to konkrétně tím, že v položce kalkulace „Nájem“ v cenové lokalitě "Cheb" uplatnil neoprávněný náklad ve výši 711 926,12 Kč, v položce kalkulace "Opravy a údržba" v cenové lokalitě "Cheb" uplatnil neoprávněný náklad ve výši 380 910 Kč, v položce „Odpisy“ neoprávněně zahrnul odpisy měřicích zařízení v celkové výši 530 180,50 Kč, v položce kalkulace „Výrobní režie“ zahrnul neoprávněné náklady ve výši 1 167 147,76 Kč a v položce kalkulace "Správní režie" zahrnul neoprávněné náklady na reklamu a propagaci ve výši 147 685,50 Kč, za což mu byla uložena pokuta ve výši 2 836 146 Kč, a dále mu bylo uloženo opatření k nápravě spočívající v povinnosti vystavit odběratelům tepelné energie ve výše uvedených cenových lokalitách opravné vyúčtování za dodávky tepelné energie za rok 2010 a povinnost úhrady nákladů řízení ve výši 1 000 Kč, jsem jako nadřízený správní orgán Energetického regulačního úřadu rozhodla podle § 96 odst. 2 energetického zákona ve spojení s § 90 odst. 1 písm. b) zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“), na návrh rozkladové komise, ustavené podle § 152 odst. 3 správního řádu, takto:

Rozhodnutí Energetického regulačního úřadu č. j. 00099-20/2014-ERU ze dne 10. června 2015 (sp. zn. KO-00099/2014-ERU) zrušuji a věc vracím Energetickému regulačnímu úřadu k novému projednání.

Odůvodnění:

I. Kontrolní zjištění

Energetický regulační úřad u účastníka řízení zahájil dne 25. září 2012 kontrolu ve smyslu tehdy účinného zákona č. 552/1991 Sb., o státní kontrole, jejímž předmětem bylo dodržování cenových předpisů při kalkulaci ceny tepelné energie za rok 2010 v cenových lokalitách "Cheb", "Plesná – Kostelní", "Plesná - 5. května" a "Aš". Závěry uskutečněné kontroly byly obsaženy v kontrolním protokolu č. K017313, č. j. 10098-40/2012-ERU, ze dne 16. července 2013. V kontrolním protokolu bylo konstatováno, že účastník řízení při kalkulaci výsledných cen tepelné energie za rok 2010 ve výše uvedených cenových lokalitách a jejich vyúčtování porušil zákon o cenách tím, že vyúčtoval ceny tepelné energie za rok 2010, jejichž výše nebo kalkulace nebyly v souladu s podmínkami věcného usměrňování cen podle § 6 odst. 1 zákona o cenách, resp. cenového rozhodnutí Energetického regulačního úřadu č. 7/2008.

Dne 15. srpna 2013 doručil účastník řízení Energetickému regulačnímu úřadu námitky proti výše uvedenému protokolu. Dne 12. listopadu 2013 pak bylo vydáno rozhodnutí o námitkách č. j. 10098-73/2012-ERU, kterým bylo podaným námitkám částečně vyhověno, čímž došlo v příslušné části k modifikaci učiněných kontrolních zjištění, a v části nevyhověno. V kontrolním protokolu tedy bylo konstatováno, že účastník řízení porušil ustanovení bodu (1.1) cenového rozhodnutí č. 7/2008 tím, že do ceny tepelné energie promítl níže uvedené náklady, které nelze uznat jako ekonomicky oprávněné.

V položce „Nájem“ v cenové lokalitě "Cheb" byl uplatněn nájem za nebytový prostor v Obchodním centru Dragoun, Cheb, ve výši 711 926,12 Kč, jehož výše minimálně 14 krát překračuje obvyklou výši nájmu za pronájem nebytového prostoru, sjednanou účastníkem řízení ve stejném regionu, v položce „Opravy a údržba“ v cenové lokalitě "Cheb" byl uplatněn náklad v jednorázové výši 404 100 Kč za nová zařízení na tlumení hluku motoru, která nelze považovat za opravu kogenerační jednotky, neboť přidaným zařízením došlo ke snížení hluku motoru, tudíž by pořízení nového majetku mělo být do ceny tepelné energie promítnuto rovnoměrně ve formě účetních odpisů, a to pouze v poměrné výši 23 190 Kč, neboť tyto náklady souvisí s provozem kogenerační jednotky, v položce „Odpisy“ byly zahrnuty odpisy měřicích zařízení, jejichž výše neodpovídá účetním odpisům podle bodu (2.2) Přílohy č. 1 cenového rozhodnutí č. 7/2008, přičemž byl zjištěn rozdíl v cenové lokalitě "Cheb" o 265 379,50 Kč, v cenové lokalitě "Aš" o 254 435,50 Kč, v cenové lokalitě "Plesná Kostelní" o 2 661,50 Kč a v cenové lokalitě "Plesná 5. Května" o 7 704 Kč, účastník řízení tedy uplatnil celkem o 530 180,50 Kč více, než odpovídá účetním odpisům, v položce „Výrobní režie“ v roce 2010 byly zahrnuty poměrně ve všech cenových lokalitách náklady na provoz osobních vozidel o 1 167 147,76 Kč vyšší než byly skutečné náklady související s provozem těchto vozidel, a v položce „Správní režie“ byly zahrnuty poměrně ve všech cenových lokalitách náklady na reklamu a propagaci ve výši 147 685,50 Kč, které nelze považovat za nezbytný náklad pro výrobu a rozvod tepelné energie ve smyslu bodu (1.1) cenového rozhodnutí č. 7/2008.

II. Řízení před Energetickým regulačním úřadem

Dne 3. ledna 2014 Energetický regulační úřad oznámil účastníkovi řízení zahájení správního řízení z moci úřední pro podezření ze spáchání správního deliktu podle § 16 odst. 1 písm. d) zákona o cenách.

Dne 6. února 2014 bylo Energetickému regulačnímu úřadu doručeno vyjádření účastníka řízení, ve kterém se vyjádřil k jednotlivým bodům oznámení o zahájení správního řízení, když uvedl, že se dle jeho názoru jedná ve všech bodech o ekonomicky oprávněné náklady. Podobně se, v podání doručeném Energetickému regulačnímu úřadu dne 10. prosince 2014, účastník řízení vyjádřil i k podkladům pro vydání rozhodnutí.

Správní orgán došel k závěru, že se účastník řízení dopustil správního deliktu podle § 16 odst. 1 písm. d) zákona o cenách tím, že při kalkulaci výsledné ceny tepelné energie za rok 2010 v cenových lokalitách "Cheb", "Plesná-Kostelní", "Plesná-5. května" a "Aš" postupoval v rozporu s § 6 odst. 1 písm. c) zákona o cenách, když nedodržel podmínky věcného usměrňování cen podle cenového rozhodnutí č. 7/2008, a to konkrétně tím, že nedodržel bod (2.3.1) Přílohy č. 1 cenového rozhodnutí č. 7/2008, když v položce kalkulace „Nájem“ v cenové lokalitě "Cheb" uplatnil nájemné za nebytový prostor v Obchodním centru Dragoun, Cheb, ve výši 711 926,12 Kč, jehož výše minimálně 14 krát překračuje obvyklou výši nájemného za pronájem nebytového prostoru ve stejné cenové lokalitě a minimálně 7 krát překračuje obvyklou výši nájemného za pronájem nebytového prostoru ve stejném regionu, nedodržel bod (2.1) Přílohy č. 1 cenového rozhodnutí č. 7/2008, když v položce kalkulace "Opravy a údržba" v cenové lokalitě "Cheb" uplatnil náklad v jednorázové výši 404 100 Kč za nová zařízení na tlumení hluku motoru namísto zahrnutí účetního odpisu tohoto zařízení pouze v poměrné roční výši 23 190 Kč, čímž v ceně tepelné energie uplatnil neoprávněný náklad ve výši 380 910 Kč, nedodržel bod (2.2) Přílohy č. 1 cenového rozhodnutí č. 7/2008, když v položce „Odpisy“ zahrnul odpisy měřicích zařízení, jejichž výše neodpovídá povoleným odpisům, přičemž byl zjištěn rozdíl v cenové lokalitě "Cheb" ve výši 265 379,50 Kč, v cenové lokalitě "Aš" ve výši 254 435,50 Kč, v cenové lokalitě "Plesná Kostelní" ve výši 2 661,50 Kč a v cenové lokalitě "Plesná 5. května" ve výši 7 704 Kč, tj. celkem 530 180,50 Kč, a dále nedodržel bod (1.1) cenového rozhodnutí č. 7/2008, když v položce kalkulace „Výrobní režie“ zahrnul poměrně ve všech cenových lokalitách náklady na provoz osobních vozidel o 1 167 147,76 Kč vyšší, než byly skutečné náklady související s provozem těchto vozidel a v položce kalkulace "Správní režie" zahrnul poměrně ve všech cenových lokalitách náklady na reklamu a propagaci ve výši 147 685,50 Kč, které nelze považovat za nezbytný náklad pro výrobu a rozvod tepelné energie.

Rozhodnutím Energetického regulačního úřadu ze dne 10. června 2015, č. j. 00099-20/2014-ERU, byla účastníkovi řízení za spáchání správního deliktu podle § 16 odst. 1 písm. d) zákona o cenách uložena pokuta ve výši 2 836 146 Kč, a dále mu bylo uloženo opatření k nápravě spočívající v povinnosti vystavit odběratelům tepelné energie ve výše uvedených cenových lokalitách opravné vyúčtování za dodávky tepelné energie za rok 2010 a povinnost uhradit náklady řízení ve výši paušální částky 1 000 Kč. Energetický regulační úřad se v napadeném rozhodnutí zcela ztotožnil s výše uvedenými kontrolními zjištěními, jakož i důvody, na jejichž základě byly uvedené náklady vyhodnoceny jako ekonomicky neoprávněné.

III. Rozklad účastníka řízení

Dne 25. června 2015 podal účastník řízení rozklad proti všem výrokům rozhodnutí Energetického regulačního úřadu ze dne ze dne 10. června 2015, č. j. 00099-20/2014-ERU, a to zejména z důvodu nesprávné právní kvalifikace jeho jednání, z důvodů nedostatečně zjištěného skutkového stavu, když závěry uvedené v rozhodnutí dle jeho názoru nemají oporu ve spise, dále pro nepřezkoumatelnost důvodů rozhodnutí a překročení kompetence při ukládání opatření k nápravě zjištěného protiprávního stavu.

Účastník řízení k položce kalkulace „Nájem“ namítá, že Energetický regulační úřad nesprávně zjišťoval výši dlouhodobě obvyklé úrovně nájmu podle bodu (2.3.1) přílohy č. 1 cenového rozhodnutí č. 7/2008, a že v tomto případě nebyl zohledněn přínos sjednaného nájmu nebytových prostor v obchodním komplexu Dragoun v Chebu pro ostatní odběratele, neboť v důsledku získání významného odběratele došlo k efektivnějšímu využití zdroje a v důsledku toho k úspoře na straně ostatních odběratelů. Účastník řízení taktéž namítl nesrovnatelnost prostor, jejichž výše nájmu byla v rámci zjišťování obvyklosti tohoto nákladu posuzována. K položce kalkulace „Opravy a údržba“ účastník řízení namítá, že nezahrnul do kalkulace výsledné ceny tepelné energie pro rok 2010 náklad do položky „Opravy a údržba“ ve výši 404 100 Kč, ale pouze poměrnou část tohoto nákladu ve výši 57,38 %. Bez ohledu na to účastník řízení uvedl, že trvá na skutečnosti, že se jednalo o náklad na opravu majetku, nikoliv o technické zhodnocení, které měl do ceny promítat formou odpisů. K položce kalkulace „Odpisy“ účastník řízení uvádí, že Energetický regulační úřad nesprávně vyhodnotil, jakým způsobem pořízený majetek v účetnictví evidovat a účetně odpisovat, a že v cenové lokalitě „Aš“ Energetický regulační úřad přehlédl skutečnost, že účastník řízení odepisoval majetek již používaný, kdy se jednalo o měřicí zařízení odpisovaná již předchozím provozovatelem. Ohledně doby obvyklé použitelnosti tohoto majetku má účastník řízení za to, že tvrzení ohledně odlišné doby použitelnosti těchto zařízení musí být přezkoumatelným způsobem prokázáno a odůvodněno, ovšem nikoliv na základě zákona č. 505/1990 Sb., o metrologii, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o metrologii“). K položce kalkulace „Výrobní režie“ účastník řízení namítá, že v průběhu řízení Energetickému regulačnímu úřadu předkládal doklady deklarující vynaložení nákladů spojených s údržbou a provozem svého vozového parku, a to zejména náklady spojené s údržbou vozidel prováděnou vlastními pracovníky v dílně střediska doprava, které však Energetický regulační úřad ve svém rozhodnutí nijak nezohlednil. K položce kalkulace „Správní režie“ účastník řízení namítá, že se nemusí jednat o náklady, které přispějí k navýšení či uchování počtu odběratelů, ale že reklama může sloužit i k zamezení zrychlování počtu odpojených odběratelů v souvislosti s konkurenčním tlakem alternativních způsobů vytápění.

S výše uvedeným také souvisí námitka účastníka řízení, že podklady, ze kterých Energetický regulační úřad vycházel při vydání rozhodnutí v části týkající se uplatněných nákladů v položkách „Nájem“ a „Správní režie“, vytvořily osoby, které nebyly oprávněnými úředními osobami v dané věci.

Účastník řízení dále namítá nicotnost výroku o uložení opatření k nápravě, neboť dle jeho názoru zákon o cenách uložení opatření k nápravě neupravuje a z tohoto důvodu neměl Energetický regulační úřad pravomoc k uložení takového opatření, jeho uložení bylo zasaženo do soukromoprávních vztahů účastníka řízení s jeho odběrateli, když navíc

ustanovení § 18 odst. 3 energetického zákona v době tvrzeného protiprávního jednání účastníka řízení neexistovalo.

Závěrem účastník řízení navrhuje napadené rozhodnutí z důvodu jeho nezákonnosti zrušit a věc vrátit Energetickému regulačnímu úřadu k novému projednání.

IV. Řízení o rozkladu

Rozklad účastníka řízení byl podán včas a splňoval předepsané náležitosti. V rámci posouzení věci v řízení o rozkladu jsem dospěla k názoru, že napadené rozhodnutí bylo vydáno v rozporu se zákonem, když kromě nepřezkoumatelnosti vykazuje také další zásadní nedostatky. Zejména nebyl před rozhodnutím ve věci zjištěn dostatečně skutkový stav, resp. ohledně deliktního jednání účastníka řízení nebyl v napadeném rozhodnutí přezkoumatelným způsobem popsán. Po projednání rozkladu v rozkladové komisi zřízené podle § 152 odst. 3 správního řádu a s přihlédnutím k jejímu návrhu, jsem o podaném rozkladu rozhodla tak, jak je uvedeno ve výrokové části tohoto rozhodnutí, a to z následujících důvodů.

Podle § 89 odst. 2 správního řádu přezkoumává odvolací orgán soulad napadeného rozhodnutí a řízení, které vydání rozhodnutí předcházelo, s právními předpisy. Správnost napadeného rozhodnutí přezkoumává jen v rozsahu námitek uvedených v odvolání, jinak jen tehdy, vyžaduje-li to veřejný zájem.

Správního deliktu podle § 16 odst. 1 písm. d) zákona o cenách se právnická nebo podnikající fyzická osoba jako prodávající dopustí tím, že sjedná nebo požaduje cenu, jejíž výše nebo kalkulace není v souladu s podmínkami věcného usměrňování cen podle § 6 odst. 1 zákona o cenách. Toto věcné usměrňování, jako způsob cenové regulace v hospodářských odvětvích bez existence přímé konkurence působící tržním způsobem na výši uplatňovaných cen, spočívá ve stanovení podmínek cenovými orgány pro sjednání cen. Tyto podmínky stanoví závazný postup při tvorbě nebo kalkulaci ceny, včetně zahrnování přiměřeného zisku do ceny. Podmínky věcného usměrňování cen tepelné energie pro rok 2010 stanovilo cenové rozhodnutí Energetického regulačního úřadu č. 7/2008 ze dne 2. září 2008, k cenám tepelné energie, ve znění cenových rozhodnutí Energetického regulačního úřadu č. 12/2008 a č. 3/2009.

Podle bodu (1.1) cenového rozhodnutí č. 7/2008 se ceny tepelné energie, kterou se rozumí energie tepla nebo chladu, regulují způsobem věcného usměrňování cen. Do ceny tepelné energie lze v kalendářním roce promítnout pouze ekonomicky oprávněné náklady, přiměřený zisk a daň z přidané hodnoty podle zvláštního právního předpisu. Veškeré dodavatelem uplatňované ekonomicky oprávněné náklady, které souvisejí s výrobou anebo rozvodem tepelné energie, se zahrnují do ceny tepelné energie.

Podle bodu (1.2) cenového rozhodnutí č. 7/2008 jsou ekonomicky oprávněnými náklady v ceně tepelné energie ekonomicky oprávněné náklady nezbytně související s výrobou anebo rozvodem tepelné energie v kalendářním roce, které vycházejí z účetnictví dodavatele tvořeného v souladu s Českými účetními standardy podle zvláštního právního předpisu. Některé ekonomicky oprávněné náklady v ceně tepelné energie včetně stanovení podmínek pro určení jejich výše jsou uvedeny v příloze č. 1 tohoto cenového rozhodnutí.

Z výše uvedených hledisek jsem přezkoumala zahrnutí nákladů v ceně tepelné energie, které byly shledány Energetickým regulačním úřadem jako ekonomicky neoprávněné a dospěla jsem k následujícím závěrům.

Pokud účastník řízení ohledně položky kalkulace „Nájem“ namítá, že Energetický regulační úřad nesprávně zjišťoval výši dlouhodobě obvyklé úrovně nájmu podle bodu (2.3.1) přílohy č. 1 cenového rozhodnutí č. 7/2008, a dále že v tomto případě nebyl zohledněn přínos sjednaného nájmu nebytových prostor v obchodním komplexu Dragoun v Chebu pro ostatní odběratele, je jeho námitka důvodná. V této části rozkladem napadeného rozhodnutí nebyl ze strany Energetického regulačního úřadu dostatečně zjištěn skutkový stav a rozhodnutí je též nepřezkoumatelné.

Bod (2.3.1) přílohy č. 1 cenového rozhodnutí č. 7/2008 mj. stanoví, že pro účely kalkulace ceny tepelné energie se za nájem považují veškeré platby za užívání movitého a nemovitého majetku souvisejícího s výrobou a rozvodem tepelné energie, kromě finančního pronájmu, když do ceny tepelné energie lze v kalendářním roce zahrnout nájem ve výši dlouhodobě obvyklé úrovně nájmu v daném místě za provozovaný pronajatý movitý a nemovitý majetek související s výrobou a rozvodem tepelné energie.

Energetický regulační úřad v tomto případě nezjistil výši dlouhodobě obvyklé úrovně nájmu v daném místě takovým způsobem, aby ji mohl relevantně porovnat s nájmem, který účastník řízení sjednal za pronájem nebytových prostor v Obchodním centru Dragoun v Chebu. Ve správním spisu se na listech č. ■ až ■ nachází „Doplnění odůvodnění a podkladů k cenové kontrole Terea Cheb s.r.o. (2010)“, kde je mj. provedeno srovnání nájmu za nebytové prostory, které měl účastník řízení v roce 2010 pronajaty v cenové lokalitě Cheb, a dále je zde také uvedeno srovnání s devíti nabídkami k pronájmu nebytových, převážně kancelářských prostor v Chebu a v Mariánských Lázních, a to z roku 2014. Ovšem ani jeden ze zde uvedených srovnávaných nájmu, z nichž Energetický regulační úřad vycházel při určení dlouhodobě obvyklé úrovně nájmu v daném místě, není ve skutečnosti srovnatelný s nájmem, který účastník řízení sjednal za pronájem nebytových prostor v Obchodním centru Dragoun v Chebu. Zde se totiž jedná o nebytové prostory v nově budovaném obchodním centru, navíc ve specifické příhraniční oblasti, které z hlediska výše nájmu nelze relevantně srovnávat s nájmem za nebytové prostory v bytových domech ve městě Cheb, případně s nájmy za kanceláře v tomto regionu.

V dané chvíli je tedy předčasné hodnotit výši nájmu, kterou účastník řízení sjednal za pronájem nebytových prostor v Obchodním centru Dragoun v Chebu, jako neobvykle vysokou. Teprve v dalším řízení bude muset Energetický regulační úřad zjistit skutečně porovnatelnou výši nájmu tak, jak se pohybuje v obdobných nákupních centrech v této příhraniční oblasti, aby si mohl učinit úsudek, zda nájem sjednaný účastníkem řízení opravdu vybočuje z dlouhodobě obvyklé úrovně nájmu v daném místě.

Dále je třeba uvést, že v případě nájmu za nebytové prostory, které měl v roce 2010 účastník řízení pronajaty v cenové lokalitě Cheb, a které Energetický regulační úřad použil k určení dlouhodobě obvyklé úrovně nájmu v daném místě (resp. jednomu z provedených srovnání výše nájmu, neboť správní orgán zjevně prováděl srovnání dvojí), se jednalo o prostory nekomerční, v převážné většině se potom jednalo o prostory pronajaté Městem Cheb. Takto Energetický regulační úřad zjistil průměrnou cenu nájmu v cenové lokalitě Cheb přibližně 339 Kč/m².

V napadeném rozhodnutí potom Energetický regulační úřad hodnotí nejvyšší z těchto srovnávaných nájmu ve výši 985 Kč/m² jako nájem extrémně vysoký. Ve výroku napadeného rozhodnutí ovšem uvádí, že nájem sjednaný za pronájem nebytových prostor v Obchodním centru Dragoun v Chebu ve výši takřka 14 tis. Kč/m² představuje čtrnáctinásobek nájmu obvyklého, z čehož plyne, že „extrémní hodnotu“ 985 Kč/m² pravděpodobně považuje za obvyklou výši nájmu, avšak bez bližšího zdůvodnění. V tomto bodě je tedy napadené rozhodnutí vnitřně rozporné a také proto nepřezkoumatelné. Obdobně to platí i pro tu část výroku napadeného rozhodnutí, kde je uvedeno, že nájem sjednaný za pronájem nebytových prostor v Obchodním centru Dragoun v Chebu představuje sedminásobek nájmu obvyklého za pronájem nebytového prostoru ve stejném regionu. V tomto případě se jedná o srovnání devíti nabídek nájmu za komerční nebytové prostory (převážně kancelářské), v Chebu a v Mariánských Lázních, a to navíc v roce 2014. V odůvodnění napadeného rozhodnutí je uvedeno, že výše těchto nájmu se pohybuje v rozmezí 1 040 až 2 243 Kč/m², když tato nejvyšší hodnota komerčního nájemného v reprezentativních prostorách v centru města Cheb (ve skutečnosti se jedná o kancelářské prostory v Mariánských Lázních) je z hlediska výroku napadeného rozhodnutí zjevně považována za obvyklou výši nájmu.

Problematiku dvojího rozdílného srovnávání dlouhodobě obvyklé úrovně nájmu hodnotím výše uvedeným způsobem zejména proto, že se výslovně odrazila ve výroku napadeného rozhodnutí. Není z tohoto hlediska zřejmé, proč Energetický regulační úřad do výroku zahrnul výsledek dvojího srovnávání (u nájmu uvádí, že jeho výše je sedmkrát, resp. čtrnáctkrát vyšší), když následně pouze konstatuje výši nájmu skutečně uplatněnou v cenové kalkulaci. Ve výroku samotném tedy není uvedeno, jaká část uplatněného nájemného vlastně představuje náklad ekonomicky neoprávněný a na základě kterého ze dvou ve výroku uvedených srovnání byla tato neoprávněně uplatněná částka stanovena. Až ze str. 36 odůvodnění rozhodnutí (které nepředstavuje závaznou část rozhodnutí) je zřejmé, že ekonomicky neoprávněným nákladem je část nájemného ve výši 610 222,39 Kč. Nutno říci, že způsob, jakým byl výrok I. napadeného rozhodnutí v této části formulován, účastníkovi řízení fakticky znemožňoval vykonat výrok II. napadeného rozhodnutí, tj. opatření k nápravě, neboť nebylo patrné, jakým způsobem měl ve vztahu k nájmu postupovat.

Předmětná nájemní smlouva byla uzavřena společně se smlouvou o dodávce tepelné energie pronajímateli. V další fázi řízení by tedy měl Energetický regulační úřad patřičným způsobem vyhodnotit skutečnost, že uzavření smlouvy o dodávce tepelné energie a zároveň příslušné nájemní smlouvy s jejím odběratelem, mělo též pozitivní vliv na další odběratele v cenové lokalitě, neboť došlo ke snížení jednotkové ceny tepelné energie v důsledku zvýšení účinnosti provozovaného zdroje tepelné energie. V případě, že bude zjištěn nepřiměřený majetkový prospěch účastníka řízení v této položce, měl by Energetický regulační úřad na druhé straně zohlednit skutečnost, že byl tento majetkový prospěch naopak vyvážen zvýhodněním pro ostatní odběratele tepelné energie snížením její jednotkové ceny, a to jak z hlediska stanovení výše nepřiměřeného majetkového prospěchu tak posouzení společenské škodlivosti jednání účastníka řízení.

K položce kalkulace „**Opravy a údržba**“ účastník řízení namítá, že nezahrnul do kalkulace výsledné ceny tepelné energie pro rok 2010 náklad do položky „Opravy

a údržba“ ve výši 404 100 Kč, jak v napadeném rozhodnutí tvrdí Energetický regulační úřad, ale zahrnul zde pouze poměrnou část tohoto nákladu ve výši 57,38 %.

Ani v této části rozkladem napadeného rozhodnutí nebyl ze strany Energetického regulačního úřadu na základě shromážděných a vyhodnocených podkladů řádně zjištěn skutkový stav a rozhodnutí tak není přezkoumatelné. Nezbyvá tedy, než námítce účastníka řízení vyhovět. Po přezkoumání napadeného rozhodnutí a zvážení námitek uplatněných účastníkem řízení jsem dospěla k závěru, že správní orgán prvního stupně v daném případě skutečně nepostupoval v souladu s § 3 správního řádu tak, aby byl zjištěn stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti, a to v rozsahu, který je nezbytný pro soulad jeho úkonu s požadavky uvedenými v § 2 správního řádu.

Energetický regulační úřad totiž v rozkladem napadeném rozhodnutí uvedl, že účastník řízení v cenové lokalitě "Cheb" do položky kalkulace výsledné ceny tepelné energie za rok 2010 „Opravy a údržba“ zahrnul jednorázově náklad ve výši 404 100 Kč související s opravou výtopy "Skalka" (středisko KJ030091) v Chebu, když ale zároveň v napadeném rozhodnutí neuvedl, na základě jakého podkladu byl tento závěr učiněn. Takto není možné bez pochybností přezkoumat námitku účastníka řízení, že tento náklad byl v kalkulaci ceny tepelné energie uplatněn nikoliv v této výši, ale ve skutečnosti pouze v poměru 57,38 %.

Důvodnosti námítky účastníka řízení nasvědčuje i to, že z podkladů založených ve spise na str. 145 a násl. je zřejmé, že celková částka nákladů, skutečně vynaložených v roce 2010 na opravy výtopy Skalka, zahrnující i výše uvedený náklad ve výši 404 100 Kč, byla 1 083 845,55 Kč. Ovšem v kalkulaci výsledné ceny tepelné energie pro rok 2010 nebyla zahrnuta u tohoto střediska celá tato částka za opravy, ale byla zahrnuta pouze ve výši 959 269,92 Kč, je tedy zřejmé, že účastník řízení celou částku vynaloženou na opravy do ceny zahrnout nemohl. Uvedená část výroku napadeného rozhodnutí tak neobstojí.

K položce kalkulace „**Odpisy**“ účastník řízení zejména namítá, že Energetický regulační úřad neodůvodněně zpochybnil účastníkem řízení stanovenou dobu odpisování měřicích zařízení na 4 roky a nesprávně ji stanovil na 8 let, a že v cenové lokalitě „Aš“ nebyla zohledněna skutečnost, že byl odpisován majetek již používaný a odpisovaný předchozím provozovatelem. Také v tomto případě je námitka účastníka řízení důvodná. Energetický regulační úřad totiž nedostatečně posoudil náklady v položce „Odpisy“, které se týkaly měřicích zařízení, když učinil závěr, že zařízení měla být odpisována po dobu 8 let. Pro takový závěr však spisový materiál, ani v rozhodnutí uvedené úvahy správního orgánu, neposkytují žádnou oporu.

Podle bodu (2.2.1) přílohy č. 1 cenového rozhodnutí č. 7/2008, jsou povolenými odpisy v ceně tepelné energie účetní odpisy provozovaného majetku pro výrobu a rozvod tepelné energie podle zvláštního právního předpisu (uvedeným zvláštním předpisem je zákon č. 563/1991 Sb., o účetnictví, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o účetnictví“), přičemž doba odpisování odpovídá dlouhodobě obvyklé použitelnosti daného majetku, v odůvodněných případech však minimálně době odpisování podle zvláštního právního předpisu. Uvedeným zvláštním předpisem je zákon č. 586/1992 Sb., o daních z příjmů, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o daních z příjmů“).

Účetním odpisováním se snižuje hodnota dlouhodobého majetku přenášením do nákladů účetní jednotky. Každoročně tak vstupuje do nákladů část hodnoty dlouhodobého majetku odpovídající stupni jeho fyzického a morálního opotřebení. Z tohoto hlediska by měla být doba odpisování stanovena tak, aby co nejdříve odpovídala skutečné době použitelnosti majetku, tedy jeho opotřebení. Tuto dobu si stanovuje účetní jednotka sama. Je ovšem nanejvýš důležité, aby tato doba odpovídala právním předpisům a skutečnému stavu, tedy aby odpisování co nejdříve zobrazovalo skutečné fyzické a morální opotřebení dlouhodobého majetku v průběhu jeho využívání.

Účetní odpisy týkající se zařízení pro výrobu a rozvod tepelné energie jsou bezesporu oprávněným ekonomickým nákladem v ceně tepelné energie. Podle § 28 odst. 6 zákona o účetnictví pak jsou účetní jednotky povinny sestavovat odpisový plán, na jehož podkladě provádějí odpisování majetku v průběhu jeho používání. Z pohledu ekonomické oprávněnosti odpisů je také nutné zkoumat metodu jejich tvorby a jejich oprávněnou výši. Vzhledem k tomu, že v roce 2010 nebyla minimální doba odpisování měřicího zařízení tepelné energie stanovena cenovým rozhodnutím ani jinou právní či účetní normou, měl Energetický regulační úřad tuto dobu objektivně dovést a přezkoumatelným způsobem odůvodnit s ohledem na dlouhodobě obvyklou použitelnost daného zařízení jiným způsobem tak, aby vyhovovala požadavkům cenového rozhodnutí. Stanovená doba odpisování tak do jisté míry vychází z předpokládané životnosti majetku, kterou je nutno pro posouzení správnosti stanovení účetních odpisů zkoumat, což však Energetický regulační úřad neučinil.

Zákon o metrologii stanovuje, že všechna měřidla podléhají schválení typu, které zajišťuje Český metrologický institut, který vydává certifikát, že měřidlo jako typ schvaluje, čímž potvrzuje, že měřidlo je schopno plnit funkci, pro kterou bylo určeno. Platnost certifikátu pro výrobce těchto měřidel je podle ustanovení § 6 odst. 3 zákona o metrologii 10 let od data jeho vydání. V praxi je pak běžné, že stanovená měřidla uvedená do použití v období platnosti schválení typu lze používat tak dlouho, dokud budou při pravidelném ověřování ve smyslu zákona o metrologii a jeho prováděcí vyhlášky č. 345/2002 Sb., kterou se stanoví měřidla k povinnému ověřování a měřidla podléhající schválení typu, splňovat stanovené požadavky. Tato vyhláška stanovuje povinnost ověřovat správnou funkci zařízení k měření v pravidelných lhůtách, když dobu platnosti ověření pro zařízení k měření tepelně technických veličin stanovuje na 4 roky.

S ohledem na výše uvedené tady nelze účastníkem řízení stanovenou dobu odpisování měřicích zařízení v délce čtyř let považovat bez dalšího za dobu, která by odpovídala dlouhodobě obvyklé použitelnosti daného majetku. Zároveň ale nelze na základě povinnosti ověřování měřidel podle zákona o metrologii činit závěr o době použitelnosti měřidel právě 8 let, jak v napadeném rozhodnutí učinil Energetický regulační úřad. Účel zákona o metrologii je jiný než účel zákona o účetnictví, účetních standardů a cenových předpisů, navíc není zřejmé, jak na základě povinnosti ověřování měřidel jednou za 4 roky byl učiněn závěr o době použitelnosti měřidel právě 8 let. Posouzení toho, zda účastník řízení v roce 2010 uplatňoval v odpisech náklady ekonomicky neoprávněné, tak musí vycházet z posouzení, zda doba odpisování, na základě níž účastník řízení určil výši účetních odpisů, odpovídala dlouhodobě obvyklé použitelnosti tohoto majetku či nikoliv. Taková úvaha však v napadeném rozhodnutí absentuje.

Na základě podkladů obsažených ve spisovém materiálu tedy nelze učinit přezkoumatelný závěr, že doby odpisování, na nichž závisela výše odpisů uplatňovaných v ceně tepelné energie, byly nastaveny způsobem, který byl v rozporu se zákonem o účetnictví, a uplatňováním takto stanovených odpisů došlo k zahrnování ekonomicky neoprávněných nákladů do ceny tepelné energie. V dalším řízení se tedy bude Energetický regulační úřad touto skutečností zabývat, a pokud k tomu bude mít dostatek podkladů, tak následně přezkoumatelným způsobem odůvodní, jakou dobu použitelnosti měřicích zařízení považuje za dobu obvyklou a z jakého důvodu.

Energetický regulační úřad dále nezohlednil skutečnost, že v cenové lokalitě „Aš“ účastník řízení nabyl měřicí zařízení již použitá a jejich hodnota tedy již byla snížena. Podle bodu (2.2.1) přílohy č. 1 cenového rozhodnutí č. 7/2008 může doba odpisování odpovídat v odůvodněném případě době odpisování podle zákona o daních z příjmů. K tomu je třeba konstatovat, že výklad ustanovení „v odůvodněných případech minimálně však době odpisování podle zákona o daních z příjmů“ není bez dalšího zřejmý, nicméně nelze ho vykládat k tíži účastníka řízení. Ze skutečnosti, že možnost uplatnění daňových předpisů je stanovena restriktivně lze dovodit, že zvolit odpisy daňové namísto účetních by bylo možno v případě, že by to bylo příznivější pro subjekt podléhající cenové regulaci a tento případ by byl odůvodněný určitou relevantní skutečností. Jednalo by se tedy o případ, kdy by doba odpisování podle zákona o daních z příjmů byla kratší než doba odpisování podle zákona o účetnictví a bylo by tak možno v ceně uplatňovat vyšší míru odpisů.

Takovým odůvodněným případem, spadajícím pod tuto výjimku, by mohla být situace, kdy je odpisován majetek již zčásti opotřeбенý, protože u již použitých měřidel by nebylo spravedlivé požadovat jejich účetní odpisování, tj. odpisování po delší dobu. S ohledem na zjištěné opotřeбенí zařízení by naopak mohlo být vhodnější zvolit dobu odpisování kratší, tj. zvolit dobu odpisování daňového. Energetický regulační úřad se však v napadeném rozhodnutí touto skutečností vůbec nezabýval. V dalším řízení tedy bude Energetický regulační úřad zkoumat konkrétní okolnosti (jak dlouho již byla měřicí zařízení používána, než je účastník řízení nabyl do vlastnictví) a teprve potom rozhodne, zda jde z hlediska daňových odpisů o odůvodněný případ či nikoliv.

K položce kalkulace „**Výrobní režie**“ účastník řízení namítá, že dne 27. září 2013 Energetickému regulačnímu úřadu po jeho předchozí výzvě doložil náklady vynaložené v souvislosti s údržbou a provozem svého vozového parku, a to zejména náklady spojené s údržbou vozidel prováděnou vlastními pracovníky v dílně střediska doprava, které však Energetický regulační úřad patrně nepovažoval za náklady ekonomicky oprávněné, aniž by však tento svůj postup v rozkladem napadeném rozhodnutí jakkoli odůvodnil.

Také v tomto případě je námitka účastníka řízení důvodná, neboť ohledně provozu automobilů v položce „Výrobní režie“ nezjistil Energetický regulační úřad řádně skutkový stav a rozhodnutí tak není přezkoumatelné, neboť z napadeného rozhodnutí není zřejmé, jaký skutkový stav vzal správní orgán za prokázaný. Účastník řízení byl dne 16. září 2013 vyzván, aby doplnil všechny účetní doklady a jiné podklady, které by prokázaly skutečné náklady a spotřebu, související s provozem osobních vozidel v roce 2010. Účastník řízení tedy dne 27. září 2013 Energetickému regulačnímu úřadu doložil skutečně vynaložené náklady, které souvisely s provozem osobních automobilů.

Z podkladů předložených účastníkem řízení vyplývají skutečně vynaložené náklady, které souvisely s provozem osobních automobilů a to mj. náklady spojené s vlastní údržbou a opravami vozidel, které prováděli zaměstnanci účastníka řízení v dílně vnitropodnikového střediska doprava, pro oblast Cheb a Aš, ve výši celkem 419 189,72 Kč a dále režijní náklady tohoto střediska pro stejné oblasti v celkové výši 512 718,60 Kč. Tyto náklady měly být ze strany Energetického regulačního úřadu podrobeny hodnocení.

Energetický regulační úřad však v napadeném rozhodnutí tuto výrobní režii vnitropodnikového střediska, které zajišťuje provoz automobilů účastníka řízení, buď zcela opomenul, nebo ji neuznal jako ekonomicky oprávněný náklad v ceně tepelné energie pro rok 2010. V tom případě ale z odůvodnění napadeného rozhodnutí není jasné, z jakých konkrétních důvodů, a napadené rozhodnutí tak nerespektuje § 68 odst. 3 správního řádu, podle něhož se v odůvodnění uvedou důvody výroku nebo výroků rozhodnutí, podklady pro jeho vydání, úvahy, kterými se správní orgán řídil při jejich hodnocení a při výkladu právních předpisů, a informace o tom, jak se správní orgán vypořádal s návrhy a námitkami účastníků a s jejich vyjádřením k podkladům rozhodnutí. Napadené rozhodnutí je tedy také v této části nepřezkoumatelné.

Pokud jde o námitky účastníka řízení k položce kalkulace „**Správní režie**“, lze s ním obecně souhlasit v tom, že náklady vynaložené na reklamu a propagaci nelze automaticky hodnotit jako ekonomicky neoprávněné, ale je třeba u každého konkrétního nákladu pečlivě posuzovat jeho charakter. Především je třeba zkoumat způsob, jakým zvolené prostředky reklamy oslovují široký okruh adresátů, neboť nebude možné za efektivně vynaložené považovat reklamní prostředky působící mimo reálný dosah poskytování služeb účastníka řízení, jehož potenciální zákazníci se nachází v určitých lokalitách.

Energetický regulační úřad náklady vynaložené účastníkem řízení na reklamu a propagaci nehodnotil jako ekonomicky neoprávněné paušálně, ale jejich povahou se zabýval, jak plyne z napadeného rozhodnutí. Proto námitkám účastníka řízení, které však jsou v tomto bodě poměrně neurčité, nelze vyhovět. Ovšem vzhledem ke zrušení napadeného rozhodnutí a vrácení věci k novému projednání a rozhodnutí, bude mít účastník řízení možnost konkrétní námitky ohledně hodnocení těchto nákladů přednést v další fázi řízení. Energetický regulační úřad již při svém rozhodování v obdobných případech vytvořil ustálenou rozhodovací praxi, která by neměla být bezdůvodně měněna. Proto prvostupňový správní orgán tímto odkazuje na rozhodnutí o rozkladu č. j. 10530-21/2013-ERU ze dne 31. března 2014, v němž byl vymezen způsob posuzování těchto nákladů, který by v rámci ustálené správní praxe měl být použit i v předmětné věci.

Námitka účastníka řízení, že **podklady**, ze kterých správní orgán vycházel při vydání rozhodnutí v části týkající se uplatněných nákladů v položkách nájem a správní režie, **vytvořily osoby, které nebyly oprávněnými úředními osobami ve věci**, a že tak daná listina byla získána v rozporu se správním řádem, a podle § 51 odst. 1 správního řádu tedy neměla být použita jako podklad pro rozhodnutí ve věci, není důvodná.

Správním řádem zavedený institut „oprávněné úřední osoby“ je svým vymezením užší než pojem „úřední osoby“. Ten je v zákoně používán v souvislosti s problematikou podjatosti ve smyslu § 14 správního řádu. Úřední osobou je tedy osoba bezprostředně se podílející na výkonu pravomoci správního orgánu, aniž by přitom nutně musela činit úkony svěřené

zákonem správnímu orgánu (taková osoba například obstarává podklady pro rozhodnutí), avšak pouze oprávněná úřední osoba může v řízení provádět úkony správního orgánu a to buď na základě vnitřních předpisů správního orgánu, nebo na základě pověření od vedoucího správního orgánu. O tom, kdo je v dané věci oprávněnou úřední osobou, se provede záznam do spisu a správní orgán o tom účastníka řízení na požádání informuje.

Osoby, které zpracovaly „Doplnění odůvodnění a podkladů k cenové kontrole Terea Cheb s.r.o. (2010)“, které se ve správním spisu nachází na listech č. ■ až ■, nebyly oprávněnými úředními osobami ve věci, a proto také nečinily žádné úkony v předmětném řízení. Jako zaměstnankyně Odboru kontroly teploty Energetického regulačního úřadu však nepochybně byly úředními osobami a nic tedy nebránilo tomu, aby zpracovaly uvedený podklad pro rozhodnutí ve věci. Tento podklad do spisu vložila dne 17. října 2014 oprávněná úřední osoba, která předmětné řízení vedla, a která tento podklad také dále hodnotila. Jiné osoby tedy v daném řízení žádný úkon ve smyslu § 15 odst. 1 správního řádu neučinily.

V § 51 odst. 1 správního řádu, na nějž se ve svém rozkladu odkazuje účastník řízení, je mj. stanoveno, že k provedení důkazů lze užít všech důkazních prostředků, které jsou vhodné ke zjištění stavu věci a které nejsou získány nebo provedeny v rozporu s právními předpisy. Správní orgán je v rámci svého rozhodovacího procesu vázán zásadou materiální pravdy a jeho skutková zjištění vycházejí z informací získaných z podkladů pro vydání správního rozhodnutí. Tyto podklady demonstrativně vypočítává § 50 odst. 1 správního řádu, a jsou jimi zejména návrhy účastníků, důkazy, skutečnosti známé správnímu orgánu z úřední činnosti, podklady od jiných správních orgánů, jakož i skutečnosti obecně známé. Z výše uvedeného vyplývá určitá škála možností získání podkladů pro vydání správního rozhodnutí a není tak zřejmé, proč by se v případě vytvoření podkladu, vycházejícího z kontrolního spisu, mělo v případě pracovníků správního orgánu jednat o podklad nepřijatelný, který by nebylo možné ve správním řízení použít.

Účastník řízení dále namítá **nicotnost výroku o uložení opatření k nápravě**, neboť dle jeho názoru zákon o cenách uložení opatření k nápravě neupravuje a z tohoto důvodu neměl Energetický regulační úřad vůbec pravomoc opatření k nápravě uložit, jeho uložení zasahuje do soukromoprávních vztahů účastníka řízení s jeho odběrateli, když navíc ustanovení § 18 odst. 3 energetického zákona v době tvrzeného protiprávního jednání účastníka řízení ani neexistovalo.

Ani tato námitka účastníka řízení není důvodná. Podle § 18 odst. 3 písm. b) energetického zákona je Energetický regulační úřad oprávněn ukládat za účelem odstranění protiprávního stavu opatření k nápravě a to mj. právě na základě zjištění porušení zákona o cenách. Uvedené ustanovení podle mého názoru jednoznačně stanoví pravomoc Energetického regulačního úřadu nápravné opatření ukládat, a to výslovně ve vztahu k porušení zákona o cenách. Účastník řízení neargumentuje přiléhavě, neboť ačkoliv § 18 odst. 3 písm. b) energetického zákona je vskutku normou odkazovací, neznamená to, že by se zároveň nemohlo jednat o normu kompetenční. Charakter normy jakožto normy odkazovací je dán její legislativně technickou konstrukcí (norma odkazuje na jinou část stejného či jiný právní předpis), nikoliv však jejím obsahem. Kompetenční norma má takový charakter z hlediska svého obsahu, neboť stanoví pravomoc určitého orgánu.

Nápravné opatření podle § 18 odst. 3 písm. b) energetického zákona je tedy ukládáno k odstranění protiprávního stavu tak, že účastníkovi řízení je uloženo plnění jeho právem

stanovené povinnosti, v tomto případě tedy veřejnoprávní povinnosti vyúčtovat odběratelům řádně dodávku tepelné energie. Uložení veřejnoprávní povinnosti napravit protiprávní stav jako důsledek protiprávního jednání účastníka řízení tedy nemůže být zasazeno do soukromoprávních vztahů s jeho odběrateli. V tomto ohledu odkazuji prvostupňový správní orgán na podrobný výklad opatření k nápravě podaný v rozhodnutí o rozkladu č. j. 08971-35/2012-ERU, v němž jsem mj. uvedla, že „otázka plateb za odebranou tepelnou energii je věcí smluvního ujednání mezi dodavatelem a odběrateli, včetně způsobu vypořádání přeplatků, resp. nedoplatků, tj. jde o obsah soukromoprávního vztahu, kdežto opatření k nápravě slouží k zajištění plnění veřejnoprávních povinností jejich adresáta. Jako správný a zákonný postup považuji uložení opatření k nápravě spočívající v povinnosti vytvořit novou kalkulaci výsledné ceny tepelné energie bez nákladů, které Energetický regulační úřad shledá ekonomicky neoprávněnými a povinnosti vystavit odběratelům tepelné energie podle uvedené kalkulace nové vyúčtování.“ Výrok by měl být tedy formulován tak, aby byla primárně uložena povinnost provedení správné kalkulace výsledné ceny tepelné energie, na základě níž je možno, resp. nutno provést vyúčtování, jeho forma je skutečně již záležitostí soukromoprávní.

V. Závěr

Vzhledem k výše uvedeným skutečnostem jsem dospěla k závěru, že rozkladem napadené rozhodnutí je nepřezkoumatelné, a tudíž v rozporu se zákonem. Proto jsem rozhodla v souladu s § 90 odst. 1 písm. b) správního řádu o zrušení tohoto rozhodnutí a vrácení věci k dalšímu projednání. Energetický regulační úřad s ohledem na vady vytýkané v odůvodnění tohoto rozhodnutí při novém projednání věci posoudí, zda z podkladů obsažených ve správním spise je možné zjistit skutkový stav věci bez důvodných pochybností a v případě řádného zjištění všech podstatných skutečností následně posoudí kalkulaci ceny tepelné energie v souladu s výše uvedeným postupem, řádně vyhodnotí všechny podklady a takto zjištěný skutkový stav přezkoumatelným způsobem popíše v novém rozhodnutí.

Poučení o opravném prostředku:

Proti tomuto rozhodnutí se podle § 91 odst. 1 ve spojení s § 152 odst. 4 správního řádu nelze dále odvolat.

Ing. Alena Vitásková, v. r.
předsedkyně Energetického regulačního úřadu

-Otisk úředního razítka-

Obdrží:

TEREA Cheb s.r.o.